

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia 2010 r.

w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000

Na podstawie art. 29 ust. 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, Nr 157, poz. 1241 oraz Nr 215, poz. 1664) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dla obszaru Natura 2000, zwanego dalej „obszarem”:

- 1) tryb sporządzania projektu planu ochrony;
- 2) zakres prac koniecznych dla sporządzenia projektu planu ochrony;
- 3) tryb dokonywania zmian w planie ochrony.

§ 2. Tryb sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru obejmuje następujące czynności:

- 1) ustalenie terenu objętego projektem planu ochrony oraz przedmiotów ochrony obszaru;
- 2) sformułowanie założeń do projektu planu ochrony;
- 3) identyfikację zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar;
- 4) sformułowanie projektu planu ochrony;
- 5) zaopiniowanie, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, zwanej dalej „ustawą”.

§ 3. 1. Zakres prac koniecznych dla sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru obejmuje:

- 1) opisanie granic obszaru w formie wektorowej warstwy informacyjnej w układzie współrzędnych, o którym mowa w § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 2000 r. w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych (Dz. U. Nr 70, poz. 821);
- 2) zgromadzenie, zweryfikowanie i uzupełnienie informacji o obszarze i przedmiotach ochrony istotnych dla jego ochrony, w tym dotyczących:
 - a) uwarunkowań geograficznych, przyrodniczych, społecznych, gospodarczych i kulturowych, kierunków rozwoju społecznego i gospodarczego, a także uwarunkowań wynikających z istniejących form ochrony przyrody innych niż obszar i celów ich ochrony,
 - b) występowania przedmiotów ochrony oraz ich stanu, zagrożeń, wymogów i możliwości ochrony,
 - c) istniejących i projektowanych planów, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, strategii i programów dotyczących obszaru lub mogących mieć na niego wpływ;
- 3) wykonanie inwentaryzacji, badań i ekspertyz niezbędnych do uzyskania wiedzy o przedmiotach ochrony i uwarunkowaniach ich ochrony, obejmujące w szczególności:
 - a) analizę i ocenę występujących w obszarze przedmiotów ochrony i obszarów ważnych dla funkcjonowania oraz rozpoznanie czynników istotnych dla przedmiotów ochrony,
 - b) analizę i zbadanie czynników i procesów wpływających na integralność obszaru,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

- c) analizę roli obszaru w zapewnieniu spójności sieci Natura 2000 i zbadanie uwarunkowań tej roli, zwłaszcza powiązań obszaru z innymi obszarami oraz wzajemnych oddziaływań z obszarami sąsiednimi;
- 4) łączną ocenę stanu ochrony przedmiotów ochrony polegającą na:
- a) w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych:
 - ustaleniu parametru powierzchni i rozmieszczenia siedliska przyrodniczego w obszarze, uwzględniając jego fragmentację, trend zachodzących zmian oraz fragmentację poszczególnych wydziałów siedliska przyrodniczego,
 - ustaleniu parametru struktury poszczególnych wydziałów siedliska przyrodniczego, uwzględniając stan ochrony jego typowych gatunków, oraz procesów ekologicznych zachodzących w tym wydziale, w porównaniu z strukturą i procesami typowymi dla właściwego stanu ochrony siedliska,
 - ocenie parametru szans zachowania siedliska przyrodniczego w przyszłości,
 - b) w odniesieniu do gatunków:
 - ustaleniu parametru stanu populacji, uwzględniając liczebność i rozmieszczenie gatunku w obszarze oraz trend zachodzących zmian liczebności, oszacowaniu, a także uwzględnieniu cech populacji gatunku, właściwych dla danej populacji gatunku,
 - ustaleniu parametru siedliska gatunku, uwzględniając wielkość i jakość poszczególnych wydziałów siedliska gatunku w porównaniu z cechami siedliska gatunku typowymi dla właściwego stanu ochrony,
 - ocenie parametru szans zachowania gatunku w przyszłości;
- 5) ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń dla utrzymania lub osiągnięcia właściwego stanu przedmiotów ochrony, uwzględniając ocenę, o której mowa w pkt 4, oraz ocenę prawdopodobnych kierunków zmian uwarunkowań przyrodniczych, społecznych, gospodarczych i ich możliwy wpływ na parametry;
- 6) ustalenie warunków utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru, zachowania integralności obszaru oraz spójności sieci Natura 2000 przez:
- a) rozpoznanie lub zmianę celów ochrony w innych formach ochrony przyrody położonych w obszarze lub częściowo się z nim pokrywających,
 - b) wskazanie terenów, na których sposoby zagospodarowania powodowałyby znaczące negatywne oddziaływanie na obszar,
 - c) wskazanie terenów, na których sposoby zagospodarowania mogą powodować znaczące negatywne oddziaływanie na obszar,
 - d) wskazanie sposobów zagospodarowania akwenów morskich, zwłaszcza prowadzenia rybołówstwa i żeglugi, pozyskania kopalin oraz lokalizacji obiektów na morzu,
 - e) wskazanie sposobów gospodarowania wodami,
 - f) wskazanie sposobów prowadzenia gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej,
 - g) wskazanie śródlądowych wód powierzchniowych płynących, w których powinna być zachowana lub odtworzona możliwość wędrówki ryb i innych organizmów wodnych,
 - h) wskazanie sprzyjających ochronie obszaru kierunków rozwoju społecznego, gospodarczego,
 - i) sformułowanie wskazań do planów zagospodarowania przestrzennego, planów urzędzenia lasu, uproszczonych planów urzędzenia lasu, inwentaryzacji stanu lasu, operatów rybackich i planów gospodarowania wodami,
 - j) wstępne ustalenie dla przedsięwzięć, w zależności od ich charakterystyki i lokalizacji w obszarze, ryzyka negatywnego oddziaływania na obszar;
- 7) ustalenie, w oparciu o analizę obowiązujących studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, wskazań do zmiany studiów lub planów, których realizacja naruszy lub stworzy ryzyko naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 33 ustawy;
- 8) ustalenie działań ochronnych zapewniających utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu przedmiotów ochrony, likwidację, ograniczenie zidentyfikowanych zagrożeń lub

zapobieżenie im, oraz zachowanie lub poprawienie integralności obszaru i roli, jaką dany obszar pełni dla spójności sieci Natura 2000 przez:

- a) ustalenie działań ochrony czynnej, które powinny być wykonane dla przedmiotów ochrony,
 - b) ustalenie działań, które powinny być wykonane w celu odtworzenia lub przywrócenia w obszarze gatunków lub siedlisk przyrodniczych mających znaczenie dla Wspólnoty,
 - c) ustalenie działań, które są potrzebne dla utrzymania, odtworzenia lub poprawy funkcjonowania korytarzy ekologicznych łączących obszar z obszarami sąsiednimi,
 - d) zaplanowanie rozmieszczenia obiektów i urządzeń służących celom ochrony obszaru, z wskazaniem ich lokalizacji,
 - e) ustalenie działań, które należy podjąć w ramach gospodarki prowadzonej w obszarze, zwłaszcza z zakresu gospodarowania wodami, zachowania lub odtworzenia możliwości wędrówki organizmów wodnych, zalesiania, kształtowania przestrzeni produkcyjnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej,
 - f) ustalenie działań pożądaných dla zrównoważonego rozwoju obszaru bazujących na wykorzystaniu zasobów krajobrazu i przyrody obszaru, a nieprzeszkadzających osiągnięciu, utrzymywaniu lub odtwarzaniu właściwego stanu przedmiotów ochrony, zwłaszcza działań dotyczących zabudowy lub lokalizacji infrastruktury technicznej, komunikacyjnej, turystycznej lub edukacyjnej;
- 9) ustalenie sposobów monitoringu realizacji działań ochronnych oraz ich skutków, przez wskazanie sposobów, metod, częstotliwości, zakresu obserwacji i rejestracji danych umożliwiających:
- a) weryfikację spełnienia warunków, o których mowa w pkt 6,
 - b) weryfikację i pomiar stanu realizacji działań ochronnych, o których mowa w pkt 8;
- 10) ustalenie sposobów monitoringu stanu ochrony przedmiotów ochrony przez wskazanie sposobów, metod, częstotliwości, zakresu obserwacji i rejestracji danych umożliwiających:
- a) aktualizację łącznej oceny stanu ochrony przedmiotów ochrony, o której mowa w pkt 4,
 - b) porównanie różnic między aktualnymi parametrami stanu ochrony przedmiotów ochrony, a parametrami właściwego stanu ochrony,
 - c) ocenę zidentyfikowanych zagrożeń do ustalenia czy nastąpiło zmniejszenie zagrożeń;
- 11) sporządzenie dokumentacji projektu planu ochrony w formie elektronicznej, opracowanej w formie opisu tekstowego, zestawień tabelarycznych, przedstawień graficznych, map, baz danych, w tym cyfrowych warstw informacyjnych.

2. Ustalając działania ochronne, o których mowa w ust. 1 pkt 8 należy w szczególności wskazać:

- a) obszar lub miejsce realizacji,
- b) termin oraz częstotliwość realizacji,
- c) podmiot odpowiedzialny za wykonanie i monitoring,
- d) obligatoryjność lub fakultatywność działania, uwzględniając konieczność osiągnięcia celów ochrony obszaru.

§ 4.1. Ustalenie terenu objętego projektem planu ochrony, o którym mowa w § 2 pkt 1, obejmuje :

- 1) sprawdzenie:
 - a) ustanowionych planów ochrony dla części obszaru,
 - b) istnienia w granicach obszaru parków narodowych, rezerwatów przyrody lub parków krajobrazowych, oraz ustanowionych planów ochrony, porównując z zakresem, o którym mowa w art. 29 ustawy,
 - c) istnienia nadleśnictw położonych w granicach obszaru, oraz planów urządzenia lasu, porównując z zakresem, o którym mowa w art. 29 ustawy;
- 2) ocenę potrzeby zmian planów, o których mowa w pkt 1;
- 3) ustalenie obszaru lub części obszaru dla opracowania projektu planu ochrony.

2. Ustalenie przedmiotów ochrony obszaru, o których mowa w § 2 pkt 1, obejmuje analizę danych o obszarze przekazanych do Komisji Europejskiej, z uwzględnieniem ich znaczenia dla zachowania lub odtworzenia zasobów siedlisk przyrodniczych lub gatunków, dla których wyznaczono obszar.

§ 5. W ocenie, o której mowa w § 3 ust. 1 pkt 4, stosuje się skalę oceny stanu ochrony określoną w załączniku do rozporządzenia.

§ 6. Zmiany w planie ochrony przeprowadza się w trybie, o którym mowa w § 2.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

SKALA OCENY STANU OCHRONY**I. Stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000**

scharakteryzowany jest trzema podstawowymi parametrami:

- 1) Parametr 1: powierzchnia siedliska;
- 2) Parametr 2: struktura i funkcja;
- 3) Parametr 3: szanse zachowania siedliska.

Każdy z parametrów jest oceniany w skali: FV = właściwy, U1 = niezadowolający, U2 = zły. W przypadku braku danych zapisuje się XX = nieznan.

Parametr 1: „powierzchnia siedliska” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
1. powierzchnia siedliska	Nie zmniejsza się, nie jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje powolny trend spadkowy lub jest antropogenicznie pofragmentowana	Wykazuje szybki trend spadkowy lub jest silnie antropogenicznie pofragmentowana

Występowanie siedliska w formie rozproszonych wydzieliń uwarunkowanych warunkami siedliskowymi (np. rzeźbą terenu) nie uznaje się za antropogeniczną fragmentację.

Parametr 2: „struktura i funkcja” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
2. Struktura i funkcja	W dobrym stanie, brak znaczących zaburzeń, zachodzą typowe dla siedliska procesy ekologiczne, stan typowych gatunków właściwy, różnorodność biologiczna związana z siedliskiem niezubożona	Niewielkie zaburzenia, np. nieoptymalne zagospodarowanie, niewielkie zubożenie strukturalne, zaburzenie typowych dla siedliska procesów ekologicznych, zubożenie różnorodności biologicznej, upośledzenie funkcji, niezadowolający stan niektórych typowych gatunków	Istotne, głębokie zaburzenia, np. brak właściwego zagospodarowania, zubożenie strukturalne, brak typowych dla siedliska procesów ekologicznych, głębokie zubożenie różnorodności biologicznej, utrata funkcji, zły stan typowych gatunków lub wyraźne zubożenie ich zestawu

Do oceny struktury i funkcji siedliska stosuje się odrębne dla każdego gatunku zestawu wskaźników, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy i raportów, o których mowa w art. 38 ustawy.

Parametr 3: „szanse zachowania siedliska” ocenia się według następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
3. Szanse zachowania siedliska	Brak zagrożeń i negatywnych trendów. Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne.	Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10-20 lat nie jest pewne, ale jest prawdopodobne, o ile uda się zapobiec istniejącym zagrożeniom.	Zachowanie siedliska w stanie nie pogorszonym w perspektywie 10-20 lat będzie bardzo trudne: zaawansowane procesy recesji, silne negatywne trendy lub znaczne zagrożenia.

Łączna ocena stanu ochrony jest ustalana na podstawie Parametrów 1-3 wg następującego schematu wnioskowania:

- 1) jeżeli choć jeden z trzech Parametrów jest oceniony jako U2, to ocena globalna = U2;
- 2) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale choć jeden z trzech Parametrów jest oceniony jako U1, to ocena globalna = U1;
- 3) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale dwa lub trzy Parametry są ocenione jako XX, to ocena globalna = XX;
- 4) jeżeli nie zachodzi powyższe (tj. wszystkie trzy Parametry są ocenione jako FV albo dwa Parametry są ocenione jako FV, a jeden jako XX), to ocena globalna = FV.

II. Stan ochrony gatunku w obszarze Natura 2000 scharakteryzowany jest następującymi Parametrami:

- 1) Parametr 1: populacja;
- 2) Parametr 2: siedlisko;
- 3) Parametr 3: szanse zachowania gatunku.

Każdy z parametrów jest oceniany w skali: FV = właściwy, U1 = niezadowolający, U2 = zły. W przypadku braku danych zapisuje się XX = niezany.

Parametr 1: „populacja” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
1. populacja	Liczebność jest stabilna w dłuższym okresie czasu (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjalne możliwości obszaru oraz struktura wiekowa, rozrodność i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy	Liczebność wykazuje powolny trend spadkowy lub liczebność jest znacznie niższa od potencjalnych możliwości obszaru lub struktura, rozrodność albo śmiertelność są antropogenicznie zaburzone	Liczebność wykazuje silny trend spadkowy, lub struktura wiekowa, rozrodność i śmiertelność są zaburzone w sposób zagrażający powstaniem takiego trendu w najbliższej przyszłości

Do oceny naturalności lub zaburzenia cech populacji stosuje się specyficzne dla każdego gatunku zestawy wskaźników, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust 2 ustawy i raportów, o których mowa w art. 38 ustawy.

Parametr 2: „siedlisko” ocenia się wg następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
2. siedlisko	Wielkość wystarczająco duża i jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku	Wielkość i jakość siedliska antropogenicznie pogorszona tak, że nie jest optymalna dla gatunku	Wielkość zdecydowanie zbyt mała lub jakość niewątpliwie niezapewniająca długoterminowego przetrwania gatunku

Do oceny wielkości i jakości siedliska stosuje się odrębne dla każdego gatunku zestawy wskaźników, przyjęte na podstawie wiedzy naukowej do celów monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy i raportów, o których mowa w art. 38 ustawy.

Parametr 3: „szanse zachowania gatunku” ocenia się według następującej skali:

Parametr	FV (właściwy)	U1 (niezadowolający)	U2 (zły)
3. Szanse zachowania gatunku	Brak istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne.	Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat nie jest pewne, ale jest prawdopodobne, o ile uda się zapobiec istniejącym negatywnym oddziaływaniom i przewidywanym umiarkowanym zagrożeniom.	Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat będzie bardzo trudne, silne negatywne zmiany w populacji i siedlisku lub przewidywane znaczne zagrożenia w przyszłości (praktycznie nie do wyeliminowania).

III. Łączna ocena stanu ochrony jest ustalana na podstawie Parametrów wg następującego schematu wnioskowania:

- 1) jeżeli choć jeden z trzech Parametrów jest oceniony jako U2, to ocena globalna = U2;
- 2) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale choć jeden z trzech Parametrów jest oceniony jako U1, to ocena globalna = U1;
- 3) jeżeli nie zachodzi powyższe, ale dwa lub trzy Parametry są ocenione jako XX, to ocena globalna = XX;
- 4) jeżeli nie zachodzi powyższe (tj. wszystkie trzy Parametry są ocenione jako FV albo dwa Parametry są ocenione jako FV, a jeden jako XX), to ocena globalna = FV.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 został opracowany zgodnie z art. 29 ust. 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.). Projekt określa precyzyjnie sposób przygotowywania przez sprawującego nadzór nad obszarem projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000.

Projekt rozporządzenia określa:

- 1) tryb sporządzania projektu planu ochrony,
- 2) zakres prac koniecznych dla sporządzenia projektu planu ochrony,
- 3) tryb dokonywania zmian w planie ochrony

– kierując się koniecznością ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk, uwzględniając ich stan oraz warunki rozwoju społecznego i gospodarczego obszaru objętego planem ochrony.

W projekcie rozporządzenia określono tryb sporządzania planu ochrony, na który składa się: ustalenie terenu objętego projektem planu ochrony oraz przedmiotów ochrony obszaru, sformułowanie założeń do projektu planu ochrony, identyfikacja zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar, sformułowanie projektu planu ochrony oraz zaopiniowanie, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody.

Przedmiotami ochrony dla których sporządza się projekt planu ochrony są te siedliska przyrodnicze i gatunki, które zostały wykazane w danych przekazanych do Komisji Europejskiej, a które mają znaczenie dla zachowania ich zasobów krajowych lub regionalnych, czyli te które były podstawą kwalifikowania danego obszaru Natura 2000, ale z założeniem aktualizacji danych stosownie do aktualnego stanu wiedzy.

Zasadnicze prace nad sporządzeniem projektu planu ochrony będą poprzedzone weryfikacją zakresu przestrzennego planu (w szczególności sprawdzenie, czy zostały ustanowione plany ochrony dla części obszaru Natura 2000, czy w granicach obszaru Natura 2000 są położone parki narodowe, rezerваты przyrody lub parki krajobrazowe, a jeżeli tak to czy zostały dla nich ustanowione plany ochrony i czy zawierają one zakres o którym mowa w art. 29 ustawy, czy istnieją nadleśnictwa położone w granicach obszaru Natura 2000, a jeżeli tak to czy ich plany urządzenia lasu zawierają zakres, o którym mowa w art. 29 ustawy) oraz weryfikacją przedmiotów ochrony obszaru (sprawdzenie, na podstawie dostępnych danych, w tym danych o obszarze przekazanych do Komisji Europejskiej, dla których gatunków lub siedlisk przyrodniczych obszar ma znaczenie dla zachowania ich krajowych lub regionalnych zasobów). Założeniem do sporządzenia projektu planu ochrony będzie potrzeba utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony, w świetle powyższej weryfikacji.

Zakres prac obejmuje 11 zadań, prowadzących do opracowania projektu planu ochrony wraz z dokumentacją, w tym:

- 1) opisanie granic obszaru w formie wektorowej warstwy informacyjnej;
- 2) zgromadzenie, zweryfikowanie i udostępnienie informacji o obszarze i przedmiotach ochrony istotnych dla jego ochrony;
- 3) wykonanie inwentaryzacji, badań i ekspertyz niezbędnych do skompletowania wiedzy o przedmiotach ochrony i uwarunkowaniach ich ochrony;
- 4) łączną ocenę stanu ochrony przedmiotów ochrony;
- 5) ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń dla utrzymania lub osiągnięcia właściwego stanu przedmiotów ochrony;
- 6) ustalenie warunków utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 oraz spójności sieci obszarów Natura

- 2000;
- 7) ustalenie wskazań do zmian w studiach lub planach zagospodarowania przestrzennego;
 - 8) ustalenie działań ochronnych ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich realizację;
 - 9) ustalenie sposobów monitoringu realizacji zadań ochronnych oraz ich skutków;
 - 10) ustalenie sposobów monitoringu stanu ochrony przedmiotów ochrony;
 - 11) sporządzenie dokumentacji projektu planu ochrony.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministra Środowiska zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.). Nie otrzymano zgłoszeń od podmiotów zainteresowanych pracami nad przedmiotowym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekty planów ochrony stają się planami ochrony po ustanowieniu ich przez Ministra właściwego do spraw środowiska w drodze rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływać na podmioty biorące udział w procesie sporządzania projektów planów ochrony.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom poprzez zamieszczenie go na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz przekazanie do następujących podmiotów:

- 1) marszałkowie województw;
- 2) dyrektorzy urzędów morskich;
- 3) dyrektorzy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska;
- 4) dyrektorzy parków narodowych;
- 5) dyrektorzy parków krajobrazowych;
- 6) Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych;
- 7) Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej;
- 8) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 9) Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej;
- 10) Państwowa Rada Ochrony Przyrody;
- 11) Państwowa Rada Ochrony Środowiska;
- 12) Instytut Ochrony Przyrody PAN w Krakowie;
- 13) Polska Akademia Nauk;
- 14) Krajowa Rada Gospodarki Wodnej;
- 15) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 16) Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych;
- 17) Instytut na Rzecz Ekorozwoju;
- 18) Klub Przyrodników;
- 19) Liga Ochrony Przyrody;
- 20) Międzynarodowe Centrum Ekologii PAN;

- 21) Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
- 22) Polska Zielona Sieć - Związek Ekologiczny Organizacji Pozarządowych;
- 23) Polski Klub Ekologiczny;
- 24) Polski Związek Łowiecki;
- 25) Polski Związek Wędkarski;
- 26) Instytut Rybactwa Śródlądowego;
- 27) Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”;
- 28) Polskie Towarzystwo Przyjaciół „Pro Natura”;
- 29) Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków;
- 30) Komitet Ochrony Orłów;
- 31) Towarzystwo Przyrodnicze „Bocian”;
- 32) Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne „Klub Gaja”;
- 33) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa;
- 34) WWF Polska.

Do Ministerstwa Środowiska wpłynęło 25 opinii dotyczących projektu rozporządzenia, w tym 6 opinii przedstawiły regionalne dyrekcje ochrony środowiska, 5 opinii pochodziło od dyrekcji parków narodowych, 2 opinie od parków krajobrazowych, 3 od urzędów morskich natomiast pozostałe pochodziły m.in. od Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, Państwowej Rady Ochrony Przyrody oraz organizacji pozarządowych.

Przesłane uwagi dotyczyły w szczególności preredagowania przepisów rozporządzenia, rozszerzenia listy podmiotów, które są informowane o rozpoczęciu prac nad planem ochrony, zapisania obligatoryjnego wymogu opisywania granic obszarów Natura 2000 w planie według działek ewidencyjnych oraz dopracowania przepisów rozporządzenia zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody. Przesłane uwagi zostały przeanalizowane i w uzasadnionych przypadkach wprowadzone do tekstu rozporządzenia, pozostałe uwagi zostały nieuwzględnione z powodu ich niezgodności z delegacją ustawową rozporządzenia lub niedokładnego zapoznania się z treścią projektu rozporządzenia przez jednostki zgłaszające uwagi oraz braku zasadności ich wprowadzenia. Część nieuwzględnionych uwag znajduje się w wytycznych dotyczących tworzenia planów ochrony, które zostaną przygotowane przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, plan ochrony ma być sporządzany fakultatywnie dla całości lub części obszaru Natura 2000. Konieczność jego wykonania dla całości lub części obszaru będzie ustalana dopiero w trakcie tworzenia planu zadań ochronnych.

Obecnie, właśnie ze względu na fakultatywny charakter dokumentu, trudno jest oszacować, ilość planów ochrony które będą musiały powstać dla obszarów Natura 2000. Wstępnie można założyć, że w ciągu najbliższych 5 lat niezbędne będzie utworzenie około 50 planów ochrony dla obszarów Natura 2000.

Przygotowanie projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000 może pociągać za sobą koszty w granicach od 50 do 300 tys. zł./obszar Natura 2000, jednak dla poszczególnych obszarów są one bardzo silnie zróżnicowane, zależnie od uwarunkowań przyrodniczych i niezbędnego zakresu prac rozpoznawczych, co przy założeniu wykonania ok. 50 planów ochrony w ciągu 5 lat daje nam łącznie koszty w granicach od 2 500 000 do 15 000 000 zł.

W latach 2007-2013 finansowanie sporządzania projektów planów ochrony obszarów Natura 2000 jest możliwe ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego przeznaczonych na realizację V Osi Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko „Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych”. W ramach tej osi wyróżniono cztery działania: wspieranie kompleksowych projektów z zakresu ochrony siedlisk przyrodniczych na obszarach chronionych oraz zachowanie różnorodności gatunkowej, zwiększenie drożności korytarzy ekologicznych, opracowanie planów ochrony obszarów chronionych oraz kształtowanie postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska, w

tym różnorodności biologicznej. Na Oś V przewidziano około 106 mln euro. Współfinansowanie programu w ramach środków Unii Europejskiej wyniesie 85%. Krajowy wkład publiczny wyniesie 15%, co stanowi ponad 15 mln euro. W dokumencie „Szczegółowy opis priorytetów PO Infrastruktura i Środowisko” i załączniku nr 3 przewidziano środki na finansowanie wszelkiej dokumentacji dotyczącej zarządzania obszarami Natura 2000 w wysokości 12 729 411 euro. Natomiast na działanie „Plany ochrony dla obszarów Natura 2000 oraz innych obszarów chronionych” przewidywana jest kwota 14 392 570 zł.

O środki pochodzące z V Osi Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko mogą się ubiegać wszystkie podmioty ustawowo upoważnione i zobowiązane do sporządzenia projektu planu ochrony dla obszaru Natura 2000.

Ponadto finansowanie projektów planów ochrony obszarów Natura 2000 odbywać się będzie ze środków wojewódzkich funduszy ochrony środowiska oraz środków budżetowych pozostających w dyspozycji sprawujących nadzór nad obszarami Natura 2000.

4. Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy przez zatrudnienie osób które będą sporządzać projekty planów ochrony.

5. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Zagadnienia regulowane przedmiotowym rozporządzeniem są zgodne z:

- 1) Dyrektywą Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich ptaków (tzw. Dyrektywa Ptasia);
- 2) Dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa).